

Секрет ввічливості

Петро Ребро

— Бач, — Омелько розмовля з Мироном, —
Виховатъ вдалось нам Хомича:
Хто не прийде, він низьким поклоном —
До землі самої! — зустріча.

І говорить ввічливо та чемно.
Не горлає, як колись було.
Віриш, усвідомлюватъ приємно,
Що критичне слово допомгло!

А Мирон на ці слова сміється:
— Поспішати з висновком не слід:
Як же він, сердега, не зігнеться,
Як його скрутив...
радикуліт!